

ала очитѣ сѣкашѣ пѣятъ:
„Libertée cheri“.

Единъ гаменъ е
  простреленъ.
Лежи скованъ въвъ смъртенъ мразъ.
Ти спомняшѣ ли си
тозъ гаменъ?
Това бѣхъ азъ!

Но помнишѣ ли,
          единъ моторъ
прониза
          съ смѣхъ
  и оптимизъмъ
мъглитъ,
          гдѣто птица даже
не слиза
          въ влажня
  просторъ;
единъ моторъ съ крила, които
разсичатъ
          ледната завеса,
измѣнятъ земната орбита
и съ взрива на бензинни пари
разчистватъ пѣтя къмъ прогреса.

Моторътъ, който пѣе горе
е трудъ на моитѣ ржце.
А тази пѣсенъ на мотора
е кръвь отъ моето сърце.

Човѣкътъ, чийто погледъ вѣренъ
  е вперенъ въ
  нервния компасъ,